

יום כ', כ"ה בטבת תשס"ג (30 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ה בטבת** תשכ"ה (1964-5725), לפני 38 שנה, **הקונגרס הציוני ה-26** נפתח בירושלים. עם מתנהל הפולמוס בימים אלה סביב הערך של **עליה לארץ-ישראל**, הבה נכיר את המצע שהקונגרס קבע לעצמו **בתכנית ירושלים תשי"א**, בימים לאחר קום המדינה. כינונה של מדינת ישראל היה נקודת מפנה בתולדות הציונות. הגשמת אחד מיעדיה העיקריים של התנועה הציונית הצריכה הגדרה מחדש של מטרות הציונות. **תכנית ירושלים תשי"א** (1951) הגדירה הן את המטרות והן את דרכי הפעולה. התכנית קבעה כי תפקידי הציונות הם: ביצור מדינת ישראל, קיבוץ גלויות בארץ-ישראל, והבטחת אחדותו של העם היהודי. תכנית הפעולה היא: (א) עידוד העליה, קליטתה ומיזוגה; קידום עליית הנוער; טיפוח ההתיישבות החקלאית ופיתוח הארץ; רכישת קרקע כקניין העם; (ב) פעולה מאומצת למען החלוציות וההכשרה; (ג) מאמץ עליון לגייס אמצעים לביצוע משימות הציונות; (ד) עידוד השקעות הון פרטי; (ה) טיפוח ההכרה היהודית על ידי הפצת הרעיון הציוני וחיוק התנועה הציונית; **הקניית נכסי היהדות וערכיה**; חינוך עברי והנחלת הלשון העברית; (ו) גיוס דעת הקהל העולמית למען ישראל והציונות; (ז) השתתפות במאמצים לאירגון החיים היהודיים ולהעמקתם על בסיס דמוקרטי; שמירה והגנה על זכויות היהודים בארצות מושבם.

[תאריכון\מבחר ערכים בתולדות הציונות]

~ ~ ~

"אם **אשכח ירושלים...**" [נאום אבא אבן בפני מועצת הנאמנים של האו"ם, תשי"א\1950... המשך]
כן אמר כי אין כל חובה מוטלת על הממשלות הערביות, וכי הן בנות-חורין לעשות כחפצן...
אלה דבריו: "כפיית תכנית לא-צודקת, שתגרום רק למהומות ולשפיכות-דמים, לא תגדל שם האו"ם... ירושלים ראויה לחירות, כמו העם הפלשתינאי. אין להפריד בינה ובין שאר הארץ לא מבחינה גיאוגרפית ולא צבחינה כלכלית. והיותה קדושה לשלוש דתות אינו טעם מספיק להפרדה." דבריו של נציג עיראק ב-18 בפברואר 1948 הם הודעה חשובה ונמלצת, המכילה כמה הערות המורות על נקודת-התורפה של התכנית [להשליט ממשל בינלאומי בירושלים ע"י האו"ם] מבחינה חוקית. איש לא יחלוק בכנות על דיוק הערותיו בדבר מידת תקפן של החלטות העצרת. כלומר, שהן המלצות לפי טיבן. הצד החלש בעמדת הערבים הוא לא בקיום זכותם החוקית [של תושבי ירושלים] לאי-הסכמה, אלא בשימוש בחרב לשם ביטול המלצת האו"ם. רק בזה הפרו את החוקה. הנה למשל, מה שכתבה הוועדה הארצישראלית של האו"ם באפריל 1948 בהודעתה על אי-יכלתה לבצע דבר מהמלצת העצרת, לרבות תכנית המשטר בירושלים: **=גורמים ערבים רבי-תוקף, בתוך ארץ-ישראל ומחוצה לה, מתקוממים על החלטת העצרת [לחלק את הארץ] ומתאמצים בכוונה מכוונת לשנות בזרוע את ההסדר שהחלטה ביקשה להשיג. כנופיות ערביות מזוינות ממדינות ערביות סמוכות, וערבים מקומיים מתגודדים, מחבלים בתכליות ההחלטה על ידי מעשי אלימות.=** הערבים הניפו חרב לא רק על הקמת מדינה יהודית אלא גם – באותה

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום כ', כ"ה בטבת תשס"ג (30 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

להיטות וביתר הצלחה – הניפוח על הקמת משטר בינלאומי בירושלים.

{ההמשך יבוא...}

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל